

Udtalelse om forslaget til Rådets forordning om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for regionaludvikling

(88/C 337/14)

Rådet for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 8. august 1988 under henvisning til EØF-traktatens artikel 123, 130 E og 198 at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's sektion for regionaludvikling og fysisk planlægning, som udpegede Andrea Amato til ordfører og Francesco Serra-Caracciolo til medordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 18. oktober 1988.

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 259. plenarforsamling, den 27. oktober 1988, enstemmigt følgende udtalelse.

1. Forord

I forslaget til forordning savner man en angivelse af den rolle, regionalpolitikken bør udfylde for at virkeliggøre målsætningerne i Fællesaktens artikel 130 A, dvs. for at styrke den økonomiske og sociale samhørighed.

I ØSU's udtalelse om rammeforordningen⁽¹⁾ slås det fast, at det må være regionalpolitikens formål:

- at styre strukturinterventionerne i de pågældende regioner,
- at koordinere samtlige former for EK-politik med regional effekt (lige fra den fælles landbrugspolitik og til gennemførelsen af det indre marked),
- at koordinere medlemsstaternes regionalpolitik, samt
- at koordinere de nationale støtteordninger.

I samme udtalelse opfordrer man derfor Kommissionen til at komme med lovgivnings- og proceduremæssige forslag, der tilvejebringer forudsætningerne for, at EF's regionalpolitik kan varetage disse opgaver. Europa-Parlamentet har fremsat anmodninger i samme retning.

ØSU mener, at en sådan lovgivning burde have været vedtaget samtidig med reformen af strukturfondene, herunder også med henblik på at gøre denne mere komplet.

Denne lovgivning bør snarest foreslås af Kommissionen, som er bagud med iværksættelsen af Fællesaktens artikel 130 A (økonomisk og social samhørighed).

2. Generelle bemærkninger

2.1. ØSU stiller sig positivt til Kommissionens forslag, der skal give Den Europæiske Fond for regionaludviklings (EFRU)-interventionerne øget gennemslagskraft og effektivitet. I øvrigt er der konsekvens i forslaget, da det ligger i forlængelse af de målsætninger, der er opstillet i forordning (EØF) nr. 2052/88, og opfylder kravet om, at interventionerne skal være komplementære og koordinerede.

2.2. Dog bør der efter ØSU's mening foretages visse ændringer i forordningsforslaget, så det bringes i bedre harmoni med EFRU's målsætninger og opgaver.

2.3. Den størst mulige konsensus og aktive støtte fra de socio-økonomiske organisationer er en afgørende forudsætning for interventionernes succes og gør ikke proceduren tungere. Det bør derfor sikres, at de socio-økonomiske kredse løbende inddrages og høres på de forskellige niveauer, som forordningen opererer med (dvs. planlægning, gennemførelse og evaluering). På EF-planen bør disse kredse være repræsenteret i det rådgivende udvalg, vedr. mål nr. 1 og 2, som er omhandlet i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2052/88.

3. Interventionsområde og prioriteter (artikel 1)

3.1. Kriterierne for EFRU's deltagelse bør fastlægges mere præcist. Der bør således gives absolut prioritet til en massiv og hurtig indsats for at skabe nye arbejdspladser, specielt i regioner med høj ledighed. Dette bør præciseres i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c).

3.2. Blandt erhvervsinvesteringerne bør der gives prioritet til dem, som har stor beskæftigelseseffekt og introducerer innovationer i produktionsprocessen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 356 af 31. 12. 1987, s. 13.

3.3. Blandt infrastrukturinvesteringer i regioner, der falder ind under mål nr. 1, bør der gives prioritet til dem, der sigter mod at skabe såkaldt *external economies* (telematik- og telekommunikationsnet, forskningscentre, fysisk planlægning, etc.); infrastrukturtiltag, der bidrager til sociale fremskridt, til højere livskvalitet og miljøbeskyttelse, samt til bevaring af kulturarven, og som i givne situationer tilvejebringer forudsætningerne for erhvervsudviklingen, må imidlertid ikke overses. Generelt bør infrastrukturfinansieringen imødekomme kravet om skabelse af arbejdspladser på kort sigt, således at der er tale om en afgørende ledighedsreducerende effekt i regioner under mål nr. 1.

3.4. For så vidt angår infrastrukturtiltag i områder i industriel tilbagegang (mål nr. 2), bør det præciseres, at disse også, som led i tilvejebringelsen af nye erhvervsaktiviteter, kan gennemføres uden for områder »ramt af industriel tilbagegang«, men dog fremdeles kun inden for områder, der falder inden for rammerne af mål nr. 2.

3.5. For så vidt angår styrkelsen af regionernes interne potentiell, fremgår det ikke tilstrækkeligt klart, i hvilket omfang EFRU kan bidrage til etablering og drift af organer og selskaber til fremme af erhvervslivet og til udvikling og innovation af virksomheder samt (specielt i turistøjemed) til økonomisk udnyttelse af historiske bygninger og kunstværker.

4. Regionale planer (artikel 2)

4.1. Anvendelsesområdet for de regionale planer (med relation til mål nr. 1) bør som hovedregel være én enkelt region på NUTS II-niveau. Der bør desuden tages højde for muligheden af planer, som berører regioner i forskellige EF-lande. Disse planer vil kunne fremmes gennem fællesinitiativer taget af de berørte regionale myndigheder (eller andre repræsentanter udpeget af medlemsstaterne) eller gennem Kommissionens initiativer, der tager deres udgangspunkt i de i forordningsfor-slaget artikel 10 omhandlede pilotprojekter.

4.2. I planerne vedrørende mål nr. 2 bør det være klart fastlagt, hvilken sammenhæng der er mellem interventioner i områder, der er ramt af industriel tilbagegang (NUTS III), og den overordnede udvikling af regionen (NUTS II). Derfor bør der udarbejdes en plan for hver region (NUTS III), som eventuelt dækker de forskellige berørte områder.

4.3. Planerne (både for mål nr. 1 og for mål nr. 2) bør dække et tidsrum på eksempelvis 3 til 5 år.

5. Operationelle programmer (artikel 3)

5.1. I denne artikel bør det anføres, at der bør gives forrang til integrerede programmer, for så vidt angår

EFRU's interventioner, eftersom specielt EFRU vil kunne gøre optimal anvendelse af den integrerede metode.

5.2. Det enkelte operationelle program iværksættes bedst på basis af en programkontrakt.

5.3. De programmer, der gennemføres på Kommissionens initiativ, bør forelægges Europa-Parlamentet og ØSU til udtalelse; herved formaliseres en hidtil fulgt praksis, og der sikres en mere omfattende høring af organisationerne.

5.4. ØSU gentager sit forslag om at koble et mere specifikt program for bjergområderne på de operationelle programmer, der iværksættes på Kommissionens initiativ.

6. Samfinansiering af støtteordninger (artikel 4)

6.1. I de nationale støtteordninger savner man ofte en bedre definition af målsætningerne og prioriteterne for erhvervssektorer, arbejdsmarkedet og investeringernes kvalitet. Kommissionen bør stille et krav om sådanne målsætninger og prioriteter, som man leder forgæves efter i artikel 4.

6.2. Man er enige i, at der i forbindelse med fastlæggelsen af kvoter for de enkelte incitamentter skal tages hensyn til virksomhedernes lokaliseringssulemper, og mener i denne forbindelse, at de mindre gunstigt stillede bjerg- og øområder bør tildeles prioritet.

7. Større projekter (artikel 5)

7.1. Støtteansøgningerne vedrørende større projekter bør indeholde oplysninger om og en evaluering af investeringernes samfundsøkonomiske virkninger (også når det drejer sig om erhvervsinvesteringer), idet der primært tænkes på de beskæftigelsesmæssige og innovative virkninger. Projekterne bør (som det er tilfældet med de operationelle programmer) iværksættes på basis af en »programkontrakt« (indgået mellem Kommissionen, medlemsstaten, de regionale og lokale myndigheder samt involverede offentlige institutioner eller virksomheder).

8. Globaltilskud (artikel 6)

8.1. Udtrykket »organer« skal forstås i den bredest mulige betydning som omfattende organer med forskellig retsform — herunder halvoffentlige virksomheder. Under alle omstændigheder bør disse organer være anerkendt af de regionale myndigheder (eller af andre repræsentanter for medlemsstaten).

8.2. I forbindelse med lokale udviklingsprogrammer finansieret med globaltilskud er det absolut nødvendigt, at de socio-økonomiske kredse medinddrages på samtlige

ge niveauer. Disse bør høres om de nærmere regler for anvendelsen af disse tilskud som omhandlet i artikel 6, stk. 2. Disse regler bør også fastlægges i samråd med de involverede regioner.

9. Teknisk bistand og forberedende foranstaltninger (artikel 7)

9.1. Teknisk bistand i forbindelse med udformning og gennemførelse af programmerne bør finansieres med en stats på 100 %, når en national, regional eller lokal myndighed anmoder Kommissionen herom, og specielt når der er tale om særligt ugunstigt stillede områder.

10. Retningslinjer for regionalpolitikken (artikel 8)

10.1. Der bør lægges mere vægt på de regionalpolitiske retningslinjers betydning og funktion. Disse retningslinjer bør danne udgangspunktet for den prioritering, der skal foretages med hensyn til støtte ydet af EF, og tjene som rettesnor for koordinering af alle former for politik, der har en regional effekt (se forordet).

10.2. I konsekvens heraf bør disse retningslinjer forelægges Europa-Parlamentet og ØSU til udtalelse.

10.3. Med hensyn til de udviklingsstrategier, der omhandles i artikel 8, stk. 3, skal ØSU endnu engang fremhæve bjergområdernes betydning, også når det drejer sig om geografisk afbalancering inden for de enkelte regioner.

11. Beretninger og statistik (artikel 8)

11.1. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde statistisk materiale, der er så sammenligneligt og aktuelt som muligt. I denne sammenhæng bør der udfoldes bestræbelser for, at alle statistiske oplysninger, der indgår i fastlæggelsen af socio-økonomiske indikatorer, er så pålidelige som muligt.

12. Regionalt partnerskab (artikel 9)

12.1. Der bør fastlægges retningslinjer for et snævert samarbejde mellem Kommissionen, den pågældende medlemsstat og de regionale myndigheder eller andre repræsentanter udpeget af medlemsstaten under såvel udarbejdelsen som gennemførelsen og evalueringen af interventionerne. Dette er bl.a. forudsat i forordning (EØF) nr. 2052/88.

Bryssel, den 27. oktober 1988.

Alberto MASPRONE

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg